

III konwencja muzyki polskiej

panel dyskusyjny:

Krytyka informacyjna w Polsce – diagnoza i perspektywy

moderator:

Kinga A. Wojciechowska, „Presto”

paneliści:

- Bartek Chaciński, „Polityka”,
- Piotr Iwicki, Agencja Muzyczna Polskiego Radia,
- Robert Kamyk, Kamyk Music,
- Agata Mierzejewska, blog.instrumenty.edu.pl

Czy krytyka muzyczna kierowana do szerokiej publiczności jest wystarczająca, czy odpowiada oczekiwaniom odbiorców?

Pytania pomocnicze: Czy znamy naszego odbiorcę? Kto dziś słucha muzyki klasycznej? Czy szanujemy naszego odbiorcę? Kim on jest dla nas? Partnerem, znawcą, czy szarą masą, którą trzeba edukować?

Skąd czerpiemy wzorce pisząc/mówiąc o muzyce klasycznej?

Pytania pomocnicze: Jakie wnioski wyciągamy z tego, że np. krytyka/komunikacja z odbiorcami nasiliła się podczas konkursów: Chopinowskiego, Wieniawskiego? Czy potrafimy wykorzystać potencjał tych zjawisk?

Czy krytycy muzyki klasycznej czytają krytyków muzyki rozrywkowej i vice versa?

Co sprawia większy kłopot – krytyka czy muzyka?

Pytania pomocnicze: A może to sama muzyka klasyczna jest nieatrakcyjna? Może mówienie o tej muzyce jest nieatrakcyjne? Może artyści muzyki klasycznej są nieatrakcyjni, niezbyt przystępni, nudni? Czy krytyk „rozrywkowy”, „mainstreamowy” ma

łatwiej? Czy powtarzanie, że nie ma muzyki klasycznej, rozrywkowej, jest tylko muzyka dobra i zła – ma sens? Czy oprócz mówienia nie powinno podejmować się konkretnych działań – jak połączenie gali rozdania Fryderyków – wzorem gali Grammy?

Nieprofesjoniści wśród krytyków – plaga czy zbawienie?

Pytania pomocnicze: internet sprawił, że każdy może wypowiedzieć się na dowolny temat – to sprzyja rozwojowi krytyki muzycznej, czy ją jednak niszczy? A może sprzyja uprzystępnianiu muzyki klasycznej?

Etyka krytyka – mit czy fakt?

Pytania pomocnicze: Jakimi wartościami kieruje się dziś krytyk muzyczny – rozrywkowy i klasyczny? Co chce po sobie zostawić? Jaki jest cel jego działalności? Jakich narzędzi używa? Dla kogo tak naprawdę pisze? Dla czytelnika, czy dla instytucji, która go zaprasza na koncert, festiwal, premierę? Czy krytyk muzyczny jest dziś wiarygodny?

Jaki będzie los krytyka?

Pytania pomocnicze: Gdy dostęp do informacji był ograniczony, rola krytyka była ważna, bo to on miał informacje i się nimi dzielił. Jaka jest dziś jego rola, skoro każdy może podzielić się wrażeniami z wydarzenia, w czasie rzeczywistym, na Facebooku, Instagramie, Twitterze a chwilę później – na swoim blogu?

A jednak powstają nowe media muzyczne – pięć lat temu Presto, rok temu Gazeta Magnetofonowa, lokalne media działają – ot, radio w Opolu zatrudnia dziennikarkę po muzykologii, aby profesjonalnie i przystępnie opowiadała o muzycznym życiu okolicy – czy to oznacza, że po chwilowym zachłystnięciu się wolnością i ekspansją słowa czytelnicy będą bardziej wstrzeźliwi i docenią profesjonalne słowo o kulturze?

Czy zaczniemy (ogólnie, nie tylko krytycy, przedstawiciele mediów) rozmawiać o kulturze i sztuce?

Pytania pomocnicze: Czy w codziennych rozmowach nie brakuje nam jednak kultury i sztuki? Filozofii? Czy nasze rozmowy nie stały się ostatnimi czasy bardzo jałowe i powierzchowne? A jeśli tak – jak dziennikarze, artyści, wpływowe osoby świata sztuki mogą to zmienić?